

Befolkningens Krav i den Retning, saa maa Forsvarsministeren administrativt kunne ordne det saaledes, at disse 3 Musikere ogsaa bliver forpligtet til at tage med paa Marchture, eller maaske faa det ordnet paa den Vis, at de gør Tjeneste som de andre. Bekostningen derved vil, efter hvad jeg har hørt af kyndige Folk, blive saa ubetydelig, at det ikke drejer sig om mere end 20 Kr. for hvert Regiment. Det er den Forespørgsel, jeg tillader mig at stille til den højtærede Minister. Men jeg slutter med at udtale det samme, som jeg begyndte med: at hvis dette Udvalg ikke bliver nedsat, fordi den højtærede Minister ikke kan gaa med til at indføre saa store Forbedringer, som jeg ønsker, vil jeg hellere leve i det Haab — jeg tænker ikke, det skal blive skuffet —, at der ikke vil gaa lang Tid, inden den højtærede Minister, fordi Kravene fra Befolkningens og Soldaterforeningernes Side bliver større, forelægger et Lovforslag, som skaber samme Betingelser for Musikken som dem, den havde før Indførelsen af den sidste Hærordning. Det er et Ønske, som jeg absolut ikke er ene om at nære, men som næres af største Delen af den danske Nation.

Forsvarsministeren (P. Munch). Det Spørgsmaal har været rejst, om det kunde lade sig gøre i Tilknytning til dette Lovforslag at foreslaa en almindelig Udvidelse af Militærmusikken. Jeg forstod det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Lange) saaledes, at han fremsatte den Tanke, at man skulde give Militærmusikken et lignende Omfang som det, den havde før 1909, afpasset efter de Afdelinger, som er blevet indført ved den nye Ordning. Dette Spørgsmaal kan ganske sikkert ikke løses i Forbindelse med denne Lov og kan ikke løses under den nuværende Situation. Den ærede sidste Taler fremsatte den Opfattelse, at der i Almindelighed var megen Sympati for en rigeligere Militærmusik, det tror jeg ogsaa er Tilfældet, og i og for sig er der med Hensyn til Interessen for Musikken paa dette som paa andre Omraader ingen Forskel efter Parti hos de forskellige Mennesker, men Forholdet er, at en Militærmusik i det Omfang vilde koste ganske betydelige Pengemidler. Nu blev ved den Ordning, som blev gennemført i de to Ting i 1909, og ved den Lov, som knyttedes dertil i 1911, Militærmusikken afpasset efter de øvrige Udgifter, det ene blev sat i Forbindelse med det andet. Den Ordning, som blev truffet, stod i nøje Forbindelse med hele den Plan, som paa det Tid-

punkt gennemførtes for vort Militærvæsen, og jeg ser ikke, at der vil være Mulighed for at tage Spørgsmaalet op til Løsning for sig selv, det maa gøres samtidig med andre Ændringer i denne Lovgivning, og dertil er Tiden ganske afgjort ikke inde. Det maa betragtes som givet, at et Forsøg paa nu at faa dette Spørgsmaal løst paa den Maade, som det ærede Medlem ønsker, ikke vil kunne lykkes. Jeg deler derfor den Opfattelse, som det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) gjorde sig til Talsmand for, at man ikke skal forvikle Spørgsmaalet om disse smaa, men praktisk talt ret værdifulde Forbedringer, der her er Tale om, ved at føre det andet Spørgsmaal ind deri. Det ærede 5te Medlem for 3die Kreds sluttede sig ogsaa dertil under Forudsætning af, at det dog ikke kunde føre til noget at gøre andet.

Det ærede Medlem gjorde dernæst en Bemærkning om, at man kunde ordne det saaledes, at Reservehornblæserne fik Forpligtelse til at være med ogsaa paa Marchen. Den Ordning, som nu findes, er en Art kontraktmæssig Ordning mellem vedkommende Reservehornblæsere og Staten, som altsaa ikke indeholder den Forpligtelse, men det er muligt, at man vil kunne træffe en Aftale i saa Henseende. Hvis Omkostningerne bliver saa smaa, som det ærede Medlem tænkte sig, vil de, saa vidt jeg kan overse det, kunne affoldes indenfor den Ramme, som er givet ved Bevillingerne paa Finansloven, men det vil jo afhænge af, om man kan faa Kontrakten med vedkommende Reservehornblæsere forandret paa de Vilkaar, og dette Spørgsmaal skal jeg gerne tage op til Under søgelse.

Lange: Efter disse Udtalelser fra den højtærede Forsvarsminister er jeg fuldstændig klar over, at det vilde være meningsløst at foreslaa Nedsættelse af et Udvalg, idet jeg er af den Opfattelse, at hvis man faar et Udvalg, som intet faar udrettet, vil det skade Sagen mere i Fremtiden, end hvis man slet ikke nedsætter Udvalg. Jeg er derfor af samme Mening som den ærede første Taler (J. Pedersen) og vil heller ikke foreslaa Udvalgs Nedsættelse, men jeg vil sige, at selv om det naturligvis er vanskelige Tider at fremkomme med saadanne Ønsker, mener jeg, at den Bekostning, der under almindelige Forhold vil være ved at gennemføre Militærmusikken i samme Omfang som tidligere, ikke er af den Betydning, at man ikke kan se bort fra den. Der er sikkert mange